

c. ř. s.; z čehož jde, že i nedbání předpisů onoho ministerského nařízení může mít také jen ten následek, že postupník ručí eráru za útraty sporu, jež by byly nenastaly, kdyby se byl podle předpisů těch zachoval, nikterak však nemůže se z nich vyvozovati, že postup, který se stal, platí proti eráru za nenastalý a že tedy, jak první soudce míní, erár zůstává i na dále dlužníkem postupitele a postupník že není oprávněn jako věřitel proti němu vystoupiti, kdežto správně předpisy nařízení stanoví jen formu pro oznámení postupu dlužníka, takže jen o tom by mohla býti řeč, zda se erár jako dlužník placením postupiteli bezelstně předsevzatým mohl podle § 1395 obč. zák. osvoboditi, dokud se mu nedostalo oznámení podle předpisů tohoto nařízení, pokud se týče postupníkovy žaloby, aneb měl-li povinnost dluh k soudu složiti (§ 1425 obč. zák.), byla-li by jeho bezelstnost i bez tohoto formálního oznámení postupu nebo doručení žaloby postupníkovy vyloučena, o kterouž otázku však tu nejde a ani nepůjde, an erár netvrdí, že zaplatil už postupiteli.

Čís. 8423.

Vyžádána-li od stran z úřadu vyhotovení rozsudku k vůli jeho opravě, počíná lhůta k opravnému prostředku dnem, kdy byl doručen opravený rozsudek.

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1928, R I 791/28.)

O d v o l a c í s o u d odmítl odvolání jako opožděné.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu, by odvolání věcně vyřídil.

D ů v o d y:

Odvolací soud pochybil, odmítnuv žalobcovo odvolání jako opožděné. Názor stěžovatelův, že vyžádání rozsudku k opravě, jež se stalo z moci úřední, staví běh lhůty k odvolání, jest správný. Budiž zde ponechána stranou otázka, jak dlužno počítati lhůtu k opravnému prostředku, když běží o opravu k návrhu stran. V tomto případě však nutno míti na zřeteli, že vyhotovení rozsudku byla za účelem opravy vyžádána z úřadu, že tedy strany nevěděly, jaký bude pak, po opravě, správný obsah rozsudku, a že zákon jim poskytuje lhůtu k provedení opravného prostředku, kterou nelze zkrátiti úkonem úředním, k němuž strany nedaly podnět. Jest proto souhlasiti s názorem stěžovatelovým, že v tomto případě běží lhůta k odvolání dnem doručení opraveného vyhotovení rozsudku, poněvadž jen toto obsahuje správné vyjádření soudcovské vůle a skutečně soudcovské rozhodnutí (viz Neumann, komentář str. 1194 sb. n. s. čís. 4185). Opravený rozsudek byl žalobci doručen dne 13. února 1928 a jest tedy odvolání podané dne 17. února 1928 podáno včas.